

Recenze + návod - míček na šňůrce

Sužují nás tropická vedra, a tak je teď téma hraček vhodných do vody dost aktuální. Mým oblíbencem je sice samozřejmě ChuckIt! Ultra velikosti L, který má Gordi už víc jak tři roky, a který plave skvěle. Jenže právě proto, jak je velký, spolýká Gordi při aportu hodně vody. Proto jsem se poohlížela po jiném míčku, který by splnil požadavky, které kladu na Gordiho hračky, a zároveň plaval.

Gordi je velký honácký ničitel, kouše jako aligátor, a tak potřebuje hračky, které něco vydrží. Zároveň ale po přečtení jistého článku o nebezpečí míčků pro psy (z hlediska vdechnutí) kupuji míčky buď větší, než by mu stačilo, nebo s dírou, aby se daly pověsit na šňůrku. Míčky na šňůrkách miluju – pes je jistě nemůže spolknout a navíc nejsem silný házeč a se šňůrkou dohodím rozhodně dál (házeče neuznávám, jednak z důvodů praktických, jelikož nejsou skladné na každodenní procházku, a jednak protože dávám přednost tomu, když se trochu rozhýbu i já). Tak jsem nedávno v Brně ve Psím štěstí pořídila na zkoušku tento míček.



Je to míček velikosti M, o průměru 8 cm (není kulatý, je spíš nižší a širší). Stál mě 89 korun. Je vyráběný v Číně pod záštitou francouzské firmy Zolux. Je udělaný z termoplastické pěny, v ruce spíš lehčí a mým plavacím zátěžovým testem prošel bez obtíží i se šňůrkou. Gordi si s ním hrál s radostí, není to úplně klasický míček a má výstupky, takže se jedná o zajímavou hračku. Gordiho zoubky přežil bez šrámů. Celkově jsem s nákupem spokojená, určitě ho přidám do aportovacích sbírek.

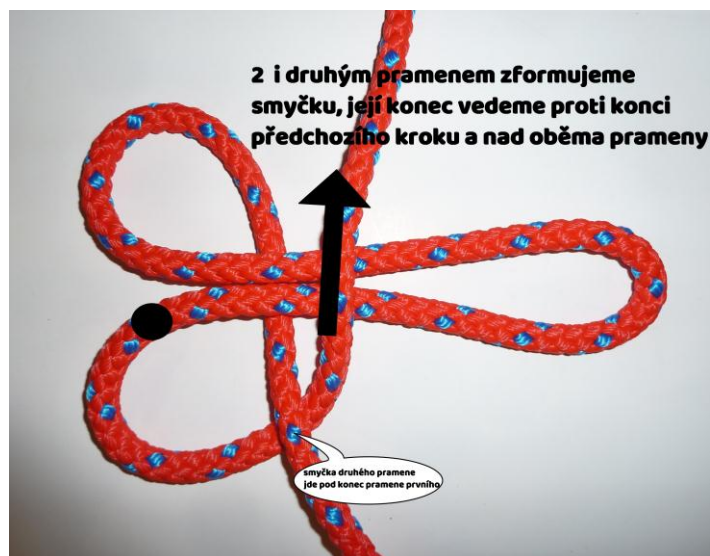
Návod

A teď už zmíněný návod: pro ty z vás, kteří si chtějí také oblíbený míček pověsit na šňůrku. Doporučuji používat kvalitní míčky, které vašeho psa zabaví a přežijí. Může se jednat o míček z návodu, skvělé zkušenosti mám s míčky od firmy ChuckIt!, z nichž mají mnohé dírky: například míček Glow, Strato, Remmy nebo Whistle. Jistě i další, ale tyto mám ověřené a mám s nimi skvělé zkušenosti.

Kromě míčku budete potřebovat: **nůžky**, **zapalovač**, případně **kleště** a **lano**. Já používám **PP lano bez jádra**, pletené nebo spiroidní, používám **lano o průměru 10 mm**. Na šňůrku s ouškem o délce, kterou používám já, padne jeden a půl metru lana. **Dva metry** budou ale napoprvé jistější a možná si ručku uděláte delší. **Konce lana sestříhneme do špičky** (aby se lépe navlékaly do míčku) a **zatavíme zapalovačem**. S ručkou u šňůrky jsem hodně experimentovala, ale jelikož je můj honáček spíš z těch menších a má docela krátké nožky, zjistila jsem, že v tomhle případě je rozhodně kratší lepší. **Moje ručky u míčků tak mívají jen okolo 15–20 cm** (většinou kolem 16 nebo 18, kvůli charakteru uzlů se to nedá při výrobě úplně stoprocentně vyměřit; pro psa o výšce 46 cm). Když měl delší, tak si při nesení míčku (většinou dává přednost držet v puse míček, ne šňůrku) na šňůrku šlapal, občas se mu povedlo nechat v očku šňůrky tlapičku.



Jako první na provázku uvážu tzv. **Matthew Walker** uzel. Těm z vás, kterým fotografický popis nestačí, doporučuji zhlédnout i video. Na **Youtube.com** je hned několik dobrých videonávodů, které vám při pletení určitě velmi pomůžou (Matthew Walker 2 strand knot). **Lano přeložte napůl** a uzel začněte vázat blíž k překladu provázku, než nakonec bude, protože při utahování se posune o něco dál (a trochu hůř se spravuje). Taky doporučuji nevázat ho příliš velký (dělejte spíš malé smyčky, aby se vám při utahování posunul co nejméně).



Tím je první uzel hotov. Dalším krokem je navléci míček.



Jako další uvážeme těsně pod míčkem „**diamantový**“ uzel. Jeho výhodou je, že je velmi pevný, na pohled pěkný, a před utažením se dobře posunuje, takže jej můžete bez většího vyměřování umístit těsně pod míček. I tento postup najdete na Youtube – když zadáte do vyhledávače „two strand diamond knot“. Při vázání se dívejte na uzel kolmo shora a rozdělte si prameny tak, abyste rozlišili „levý“ a „pravý“. Pravým pramenem udělejte smyčku a položte ji přes levý pramen.



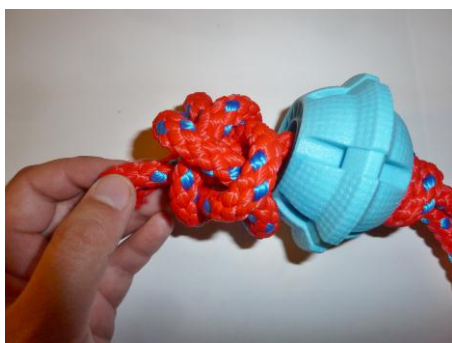
Levý konec pak provlečeme pod pravým koncem, přes smyčku pravého konce, pak sám pod sebou a vytáhneme ven z uzlu přes druhou stranu smyčky pravého konce (takže jdeme pod-přes-pod-přes). Zformujeme tak přibližně tvar osmičky, s místem uprostřed (naznačeným bílou šipkou).



Následně vezmeme levý konec, se kterým jsme právě pracovali, a proti směru hodinových ručiček jej obtočíme kolem a pod uzlu a vytáhneme naznačeným středem ven – ovšem až za začátkem pravého provázku (na fotce bílá tečka).



S pravým koncem uděláme to samé, ale opačně: po směru hodinových ručiček jej obtočíme kolem a pod uzlem, projdeme okolo levého pramene, kde vychází z míčku, a středem uzlu jej vytáhneme nahoru a ven. Už při tomto obtáčení se uzel formuje dokulata – což je správně. Jakmile nám oba konce „koukají“ ven středem uzlu, můžeme začít utahovat. Nejdříve je nejlepší utahovat po pramenech – začneme od místa, kde pramen vychází z míčku a utáhneme jej postupně skrz celý uzel. To uděláme s oba prameny. Když už je uzel docela pevný a v místě, kde si jej přejete, můžete pořádně potáhnout za oba visící konce, pak také stáhnout uzlík jakoby „dolů“ (aby se celý upevnil), popřípadě jej trochu poválet mezi dlaněmi. Utažený uzel vypadá velmi úpravně. Já osobně po dotažení uzlu odstříhnu případný přebytek na koncích (nechám o něco míň než osm centimetrů) a oba konce prsty nebo pomocí nůžek rozpletu, takže na konci šňůrky pod míčkem vznikne střapec.



A tady už jsou fotky, jak si Gorda nový míček užívá, a jak přežil malý plavací test ;)

